

Arrest

nr. 226 671 van 26 september 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. COPINSCHI
Berckmansstraat 93
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 23 april 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 maart 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 juni 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 september 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat S. COPINSCHI en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Ingoesjetische origine, geboren op 9 januari 1989 in Nazran. U ging naar school tot de 11de klas. In het jaar 2008 deed u uw militaire dienst in Sint Petersburg. Na uw terugkeer hielp u uw ouders in jullie winkel, waar jullie bouwmaterialen verkochten.

Uw zus K. L. B. (...) ((...), O.V. (...)) verliet Ingoesjetië en kwam naar België 10 of 11 jaar geleden omwille van de problemen van haar man. Zij en haar man dienden hier een asielaanvraag in op 1 december 2008. Op 15 maart 2010 werden zij en haar man door het CGVS als vluchteling erkend.

Op 1 april 2017 ging u samen met uw oudere broer M. (...) naar de markt. Uw broer raakte in gevecht met een zekere A. (...) van de K. (...) clan. A. (...) viel op de grond en werd naar het ziekenhuis

gebracht. Hij overleed later aan zijn verwondingen. De volgende dag kwamen drie ouderen van de clan van A. (...) bij jullie langs en kondigden bloedwraak af over jullie familie. Dezelfde dag nog vluchtte uw familie naar Moskou. U kon echter niet mee gezien uw paspoort nog bij uw tante L. (...) in Dzjeirah, een dorp in de bergen, lag. U ging dan ook naar uw tante om uw paspoort op te halen. De volgende dag keerde u terug naar Nazran om de winkel af te sluiten. Aan de winkel werd u in elkaar geslagen door 3 à 4 personen. U verloor het bewustzijn en werd wakker in het ziekenhuis. U vernam dat de ouders waarschijnlijk de broers van A. (...) waren. U verbleef een week in het ziekenhuis en ging hierna naar uw tante in Dzjeirah. Na twee dagen hier te hebben verbleven, belde uw vader jullie op en zei dat u naar Georgië diende te vluchten. Uw tante bracht u naar de grens. Daar werd u opgewacht door een vriend van uw vader. U verbleef 10-12 dagen bij hem. Uw tante telefoneerde u echter met de boodschap dat de K. (...) clan wist waar u zich ophield en u moest vluchten. Dezelfde dag nog keerde u terug naar Nazran. Toen u echter uw straat binnenreed, werd u meegenomen door verschillende gemaskerde mannen die in het zwart gekleed waren. U werd meegenomen naar het politiebureau. U werd een dag vastgehouden, gefolterd en ondervraagd over uw broer. 's Avonds werd u vrijgelaten. Onderweg naar huis werd u neergeschoten door de familie van A. (...). U kreeg kogels in uw borst, boven- en onderbeen. A'. K. (...), een bewoner uit uw buurt, vond u op straat en verwittigde uw tante. Uw neef kwam u ophalen en bracht u naar uw ouderlijk huis. Daar werd u verzorgd door een dokter die uw tante kende. U bleef enkele dagen in uw ouderlijk huis, waarna u naar uw tante in Dzjeirah ging. U verbleef nog een maand in Dzjeirah en verliet Ingoesjetië in het begin van de maand juni. Uw tante bracht u naar de grens van Wit-Rusland en Polen. U verbleef enige tijd in een opvangcentrum in Polen. Gezien daar veel Tsjetsjenen en Ingoeshen waren, voelde u zich daar niet veilig. U reisde verder van Polen naar België. U kwam in België aan op 31 juli 2017 en ontmoette hier uw zus. U vroeg op 10 augustus 2017 asiel aan bij de Belgische autoriteiten.

Na de dood van A. K. (...), vonden er verschillende clanonderhandelingen plaats die echter tot niets leidden. De stamouders van uw stam contacteerden ook K. C. (...), een bekende imam in Ingoesjetië, die in jullie naam onderhandelde met de K. (...) clan. Hij zorgde ervoor dat uw vader, die erg ziek is en kanker heeft, moeder en zussen konden terugkeren naar Nazran. Uw clan contacteerde eveneens het comité dat door de overheid werd opgericht ter bemiddeling bij bloedwraak, echter zonder resultaat.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: een kopie van de eerste pagina van uw intern paspoort, uw geboorteakte, uw rijbewijs, twee medische attesten uitgereikt in Ingoesjetië, twee oproepingsbrieven van de MVD en zes medische documenten uit België.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-Generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit het psychologisch attest dat u voorlegde kan worden afgeleid dat u lijdt aan PTSD en last heeft van nachtmerries, geheugenverlies en hoofdpijn. U verklaarde tijdens uw interviews op het CGVS zelf dat u voortdurend angstig bent, het gevoel hebt dat u achtervolgd wordt, nachtmerries heeft, last heeft van geheugenverlies en hoofdpijn (CGVS I p. 8, II p. 2, 9). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaatgeneraal, en werd het persoonlijk onderhoud gevoerd met een protection officer met expertise in het interviewen van kwetsbare personen. In dit verband dient opgemerkt te worden dat zich geen specifieke problemen of moeilijkheden voordeden tijdens het verloop van beide gehoren op het CGVS. In tegendeel, u slaagde erin gedurende beide gehoren omstandige en gedetailleerde verklaringen af te leggen met betrekking tot uw relaas. Op geen enkel moment bleek tijdens de gehoren dat uw psychologische toestand u verhinderde om uw verhaal te kunnen vertellen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd werden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest dat u bij terugkeer naar Ingoesjetië vermoord zou worden omwille van bloedwraak (CGVS vragenlijst nr. 3.4).

U kan echter niet aantonen dat u bij terugkeer naar Ingoesjetië een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4 paragraaf 2 a) of b) van de Vreemdelingenwet.

De door u geschetste gang van zaken en aangehaalde incidenten zijn niet geloofwaardig.

Om te beginnen dient opgemerkt te worden dat uw gedrag niet in overeenstemming is met de door u aangehaalde vrees.

U verklaarde dat er op 2 april 2017 bloedwraak werd uitgeroepen over u en over uw familie. Dezelfde dag nog zou uw familie naar Moskou gevlucht zijn. U zou niet met uw familie naar Moskou gegaan zijn, maar zou naar uw tante in Dzjeirah zijn gevlucht, gezien uw interne paspoort nog daar lag. In plaats van uw familie in Moskou te vervoegen, nadat u uw paspoort had opgepikt, keerde u de volgende dag, op 3

april 2017 terug naar uw winkel. Daar werd u door enkele familieleden van A. (...) in elkaar geslagen. De motieven waarom u verklaarde te zijn terug gekeerd naar Nazran konden echter niet overtuigen. Zo verklaarde u dat u terugkeerde naar uw winkel omdat u uw tante moest helpen de winkel te sluiten en dat u enkele spullen moest halen van thuis (CGVS I p. 11). Uw tante zou de winkel niet alleen kunnen afsluiten, gezien ze allerlei zware dingen zou moeten verplaatsen. Tijdens uw tweede gehoor op het CGVS verklaarde u bovendien dat u nog naar de winkel terugkeerde om een geldsom op te kunnen halen die uw familie de vorige dag niet had kunnen meenemen (CGVS II p. 2). U verklaarde dat u zelf niet kon begrijpen dat u nog was terug gekeerd en dat u in een soort van shock toestand verkeerde. U wist niet dat de K. (...) familie bij uw winkel ging zijn. Indien u dit had geweten, zou u immers niet zijn terug gekeerd (CGVS I p. 11). Het is echter compleet ongeloofwaardig dat u nog zou terugkeren naar uw winkel nadat er bloedwraak over uw familie was uitgeroepen. U verklaarde immers zelf dat de K. (...) clan op het moment dat zij bloedwraak over jullie afkondigden, hadden verklaard dat zij jullie "op een harde manier zouden gaan vermoorden" (CGVS II p. 10). Bovendien bleek uw winkel op hetzelfde terrein als uw huis te liggen (CGVS vragenlijst nr. 3.5) en was de K. (...) familie duidelijk op de hoogte van uw woonplaats, gezien zij zelf bij jullie thuis langskwamen om de bloedwraak af te roepen (CGVS II p. 4-5). Bovendien lijkt het niet aannemelijk dat jullie geen andere oplossing zouden hebben kunnen vinden voor het sluiten van de winkel en het overmaken van het geld dan door uw terugkeer naar Nazran. Het is niet geloofwaardig dat u naar de winkel zou zijn terug gekeerd, indien er daadwerkelijk een bloedwraak over uw familie was afgekondigd. Dergelijke ondoordachte en onvoorzichtige houding doet ten zeerste afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

In de lijn van deze redenering is het net zo opmerkelijk dat u nog naar Nazran terugkeerde vanuit Georgië. U was immers reeds bij uw winkel in elkaar werd geslagen, had een week in het ziekenhuis moeten herstellen van deze aanval en ontvluchtte vervolgens Nazran. U verklaart dat uw tante u opbelde en zei dat de K.'s (...) op de hoogte gekomen waren van uw schuilplaats in Georgië en u daar moest vertrekken. Uw verklaringen over de redenen waarom u op dit moment nog terugkeerde naar Nazran kunnen evenmin overtuigen. U verklaarde dat u redeneerde dat de K. (...) familie uit Nazran was vertrokken om u in Georgië te komen zoeken, dus dat u hen door terug te keren naar Nazran zou kunnen vermijden (CGVS I p. 13). Deze verklaring houdt geen steek, gezien u immers zelf verklaarde dat niet enkel de familie van A. (...) naar u op zoek was, maar de hele clan (CGVS I p. 16) en dat deze groot was en bestond uit geleerde mensen met connecties bij de politie en de FSB (CGVS I p. 9). Verder verklaarde u dat u via Nazran wou passeren om uw tante, die u erg geholpen had, op te halen en om verder naar Moskou te gaan (CGVS I p. 13). U verklaarde niet via een andere route vanuit Georgië naar Moskou te kunnen gaan, dan via Nazran te passeren. Het lijkt echter niet geloofwaardig dat u Moskou niet zou kunnen bereiken op een andere manier dan via Nazran (en dat u meer bepaald naar uw eigen huis zou terugkeren, waar u reeds eerder in elkaar werd geslagen), noch dat u geen enkele andere manier zou hebben kunnen vinden om uw tante te helpen (vb. door haar in Dzjeirah of elders op te pikken of door iemand anders haar te laten helpen). Dergelijk gedrag doet opnieuw ten zeerste afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden vrees.

De reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas wordt bevestigd door het feit dat u vage en tegenstrijdige verklaringen aflegde met betrekking tot twee sleutelmomenten in uw asielrelaas, namelijk de twee keren dat u door de K. (...) clan werd aangevallen

Zo legde u inconsistente verklaringen af over de personen die u aanvielen bij uw winkel. Tijdens uw gehoor op de DVZ verklaarde u dat u bij uw winkel door een groep mannen hard werd geslagen, tot u het bewustzijn verloor (CGVS vragenlijst nr. 3.5). Tijdens uw eerste gehoor op het CGVS verklaarde u over dit moment: "Ik heb gewoon gezien dat één van hen, die Z. (...) noemt, naar mij was gekomen en mij met een grote houten stok heeft aangevallen" U verklaarde verder dat zij in totaal met drie of vier personen waren, dat u deze mensen nooit eerder gezien had en hen niet kende. U verklaarde dat deze 'personen' niets zouden hebben gezegd, dat 'zij' direct begonnen te slaan en dat u voelde dat er nog mensen bijkwamen (CGVS I p. 11-12). Uit deze verklaringen kan dan ook afgeleid worden dat u duidelijk op de hoogte was van het feit dat u door verschillende personen werd aangevallen en dit ook zelf had ervaren. Toen u tijdens uw tweede gehoor op het CGVS – nauwelijks een maand later – gevraagd werd door hoeveel personen u werd aangevallen, verklaarde u dat slechts één persoon gezien had, dat u na de slag op uw hoofd door deze persoon direct het bewustzijn verloor en zich niets meer herinnerde van wat er daarna gebeurde (CGVS II p. 7). Gevraagd of er misschien nog andere personen bij Z. (...) waren, of u daarover later misschien meer gehoord had, verklaarde u opnieuw dat u onmiddellijk het bewustzijn verloor en dat u het niet meer wist. Geconfronteerd met de verklaringen die u tijdens uw eerst interview aflegde, namelijk dat u werd aangevallen door meerdere personen, verklaarde u het niet meer te weten. U zei dat het mogelijk was dat er nog andere personen bij waren, maar dat u daar niet veel over kon vertellen. U verklaarde niet meer zeker te zijn dat u de vorige keer had verklaard dat het om drie of vier personen ging (CGVS II p. 12-13). Wanneer de verklaringen die u aflegde tijdens het eerste gehoor voor u werden herhaald, verklaarde u dat u één persoon had gezien en dat er

misschien nog mensen in de auto waarmee ze kwamen aanwezig waren (CGVS II p. 13). U verklaarde dat uw tante had gezien dat deze mannen aan het vertrekken waren en u hierdoor de vorige keer misschien had verklaard dat zij met meer waren (CGVS II p. 13). Deze verklaring is echter ook tegenstrijdig met de verklaringen die u aflegde tijdens uw eerste gehoor, wanneer u zei dat uw tante de mannen niet gezien had, gezien zij al weg waren op het moment dat ze naar buiten kwam (CGVS I p. 12). Uw verklaringen omtrent het bestaan van deze inconsistentie kunnen dan ook niet overtuigen. Gezien dit niet over een detail, maar over een kernelement uit uw relaas gaat, kan echter verwacht worden dat u consistente verklaringen hieromtrent zou afleggen. Het feit dat u hier niet in slaagt, doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Over de beschieting door de K. (...) clan kunnen uw verklaringen evenmin overtuigen. Zo bleven uw verklaringen uiterst vaag en werd na analyse van beide gehoorverslagen opgemerkt dat u ook over dit incident inconsistente verklaringen aflegde. Zo verklaarde u tijdens uw eerste gehoor op het CGVS dat u bij het treinstation was, daar de broers K. (...) 'zag' en door hen werd beschoten (CGVS I p. 8). Wanneer u tijdens het tweede gehoor op het CGVS echter gevraagd werd te beschrijven wat er tijdens deze beschieting gebeurde, verklaarde u dat u, omwille van de folteringen die u diezelfde dag had ondergaan in het politiebureau, in een toestand was waardoor u niet goed wist wat er toen gebeurde. U slaagde er evenmin in een situatieschets te maken en te verduidelijken waar u zich bevond en waar uw aanvallers zich bevonden op het moment dat u beschoten werd. U kon slechts vertellen dat zij met een auto waren, maar kon evenmin beschrijven hoe deze auto eruitzag. Zelfs indien in rekening genomen wordt dat u op het moment van de beschieting niet in staat zou zijn geweest te zien wat er rond u gebeurde, kan wel verwacht worden dat u op een meer gedetailleerde manier zou kunnen vertellen over wat er met u gebeurd was. Uit uw verklaringen bleek immers dat A'. K. (...), iemand uit uw buurt, gezien had wat er met u gebeurd was. A'. K. (...) zou u achteraf eveneens hebben verteld wat hij gezien had. U zou echter niet in staat zijn geweest te onthouden wat hij had gezegd (CGVS II p. 10). Gezien er een ooggetuige van dit incident was, meer bepaald een kennis van u, kan dan ook redelijkerwijze verwacht worden dat u zich via hem geïnformeerd zou hebben over wat er op dat moment precies gebeurd was. Uw vage verklaringen volstaan dan ook niet. Verder dient opgemerkt te worden dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent de daders. Tijdens uw eerste gehoor verklaarde u immers dat u bij het station de broers K. (...) 'zag' en door hen beschoten werd. Toen u tijdens uw tweede gehoor op het CGVS echter gevraagd werd of u gezien had door wie u werd neergeschoten, verklaarde u dat het bijna nacht was en u dit niet goed had gezien. U zou enkel weten dat u door de K.'s (...) werd neergeschoten, aangezien u nooit met iemand anders problemen had gehad. Gevraagd of er nog andere redenen waren waarom u dacht dat de K.'s (...) achter uw beschieting zaten, herhaalde u dat u nooit eerder vijanden had gehad (CGVS II p. 9-10). Het feit dat u dergelijke inconsistente verklaringen aflegde omtrent de manier waarop u zou weten dat u door de K.'s (...) werd aangevallen – nl. of u hen gezien zou hebben of dat dit enkel een vermoeden zou zijn – doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Verder is het zeer opmerkelijk dat u wel zou weten dat K. C. (...) voor uw stam heeft onderhandeld, maar dat uw verklaringen hierover vaag blijven. U verklaarde dat C. (...) werd gecontacteerd nadat u Ingoesjetie had verlaten (CGVS II p. 6), maar zou niet weten vanaf wanneer C. (...) betrokken was bij deze onderhandelingen, noch hoe vaak C. (...) heeft onderhandeld voor uw clan (CGVS II p. 6). Gevraagd hoe ver het overheidscomité stond dat bij de onderhandelingen tussen uw clan en de K.'s (...) betrokken was en welke acties zij al allemaal hadden ondernomen kon u slechts vertellen dat jullie het eigenlijk niet wisten. Jullie zouden wel hebben geïnformeerd bij het comité maar ze zouden jullie slechts hebben verteld dat zij ermee bezig waren (CGVS II p. 12). Gezien deze bloedwraak voor u de reden was om uw land van herkomst te ontvluchten kan redelijkerwijs echter wel van u verwacht worden dat u zich zou informeren over pogingen die genomen werden om deze bloedwraak op te lossen. Tevens dient opgemerkt te worden dat u de tussenkomst van de bekende Ingoesjetische imam C. (...) noch de melding die de stamouderen bij het overheidscomité, dat specifiek voor bemiddeling voor bloedwraak is opgericht, gemaakt zouden hebben, kunt staven met documenten, terwijl dit, gezien de aard van deze tussenkomsten, redelijkerwijze kan worden verwacht. Uw vage verklaringen en het gebrek aan document doen wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

U verklaarde tevens door de politie in Nazran te zijn tegen gehouden geweest en te zijn ondervraagd en gefolterd geweest in verband met de verblijfplaats van uw broer. In dit verband legde u twee convocaties neer van de MVD waarin u opgeroepen werd voor gehoor. Omtrent deze convocaties legde u echter uiterst vage verklaringen af. Zo verklaarde u niet te weten wanneer deze brieven werden gestuurd, zou u niet weten wat er in deze brieven stond en zou u zelfs niet hebben gekeken wat er in stond. Uw tante zou u over deze twee brieven verteld hebben. U weet echter niet meer wanneer uw tante u over deze brieven zou hebben ingelicht, weet niet of u op het moment dat u over deze brieven hoorde in België, Georgië of Nazran was, noch weet u of deze brieven werden verstuurd voor of nadat u door de politie

werd ondervraagd (CGVS I p. 15). Uit de data die op de twee oproepingen staat, blijkt echter dat u zich nog in Ingoesjetië bevond op het moment dat deze twee brieven werden verstuurd. Indien u werkelijk enige vrees zou hebben met betrekking tot de overheid, kan van u verwacht worden dat u meer moeite zou hebben ondernemen om te weten te komen wat er in deze oproepingen stond en dat u zich zou herinneren wanneer u werd ingelicht over deze oproepingen. Uw vage verklaringen hieromtrent doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van dit element uit uw relaas. Daarenboven blijkt uit informatie die werd toegevoegd aan uw administratief dossier, dat het mogelijk is om in de Noord-Kaukasus en elders in de Russische Federatie valse officiële documenten tegen betaling te bemachtigen – wat de bewijswaarde van deze stukken relativeert.

De andere door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan voorgaande appreciatie. Uw intern paspoort, geboorteakte en rijbewijs bevatten louter persoonsgegevens die in deze beslissing niet worden betwist. Verder legde u nog twee medische documenten voor uit Ingoesjetië. De bewijswaarde van deze documenten is echter gering. Documenten kunnen immers enkel een ondersteunende bewijswaarde hebben indien ze gepaard gaan met ongeloofwaardige verklaringen, wat in deze het geval is. Zoals hierboven reeds werd beargumenteerd is het mogelijk in de Noordelijke Kaukasus documenten valse documenten te verkrijgen, wat de bewijswaarde van deze stukken verder relativeert. Zelfs indien wordt aangenomen dat de documenten die u voorlegt in verband met uw verblijf in het ziekenhuis in Nazran authentiek zouden zijn, tonen deze niet aan dat u de verwondingen zou hebben opgelopen in de context zoals ze door u werd beschreven en dat u zou zijn aangevallen geweest door de broers K. (...) omwille van de bloedwraak die zij over jullie familie zouden hebben afgeroepen.

Verder legde u nog 6 medische attesten voor die opgesteld werden in België. Vijf van deze documenten betreffen brieven die opgesteld werden door psychiater L. D. (...), waarvan één op 6 september 2017, twee op 22 september 2017 en twee op 30 januari 2018. Het laatste document is een historiek van uw medisch dossier, waaruit blijkt dat u neurologisch onderzoek heeft gedaan en dat u psychiatrische opvolging krijgt. In de brieven van psychiater L. (...) verklaart deze dat u al de symptomen vertoont van iemand met het post traumatisch stress syndroom, dat u last zou hebben van geheugenverlies, nachtmerries, hoofdpijn,.... In deze attesten worden tevens uw littekens gefotografeerd en beschreven en gesteld dat het helingsproces van deze littekens overeenkomt met het tijdstip en de omstandigheden waarin u beweerde deze littekens te hebben opgelopen. Uw psychiater verklaart in zijn brieven verder dat u een veilige en rustige omgeving nodig heeft om te kunnen herstellen. Hij verklaarde dat u in uw land van herkomst geen zorg, toegang tot medicatie of psychotherapie zou hebben en dit terwijl u nood heeft aan meerdere jaren opvolging. Allereerst kunnen enkele vragen gesteld worden bij de nauwkeurigheid waarmee dit attest werd opgesteld. Zo wordt in deze attesten immers gesteld dat u zou zijn neergeschoten geweest op 30 april 2017, terwijl uit uw eigen verklaringen blijkt dat u werd neergeschoten op 24 april 2017 (CGVS vragenlijst nr. 3.1 en 3.5). Dit attest blijkt dan ook niet consistent te zijn met uw eigen verklaringen. Verder dient opgemerkt te worden dat uw psychiater, wanneer hij spreekt over de situatie in uw land van herkomst steevast spreekt over de medische zorg die beschikbaar is in Tsjetsjenië en niets vertelt over de situatie in Ingoesjetië. Bovendien maakt uw psychiater in verschillende van de attesten vermelding van de vrees die u zou hebben voor uw zoon (nl in doc 6B 22/9/17 p. 4, doc 6C 22/9/17 p. 3, doc 6D 30/01/2018 p. 5, doc 6E 30/01/2018 p. 3), dit terwijl uzelf beweert geen kinderen te hebben (CGVS I p. 4). Er kunnen dan ook vragen gesteld worden bij de nauwkeurigheid waarmee deze documenten werden opgesteld. Verder dient opgemerkt te worden dat de argumenten waarop deze beslissing gebaseerd werd, niet enkel berusten op vaagheden en inconsistenties, maar ook op uw gedrag in Ingoesjetië dat niet geloofwaardig werd geacht. Bovendien betreffen opgemerkte inconsistenties geen details, maar kernelementen uit uw relaas waarvan redelijkerwijze wel verwacht zou kunnen worden dat u hierover consistente verklaringen zou afleggen. Tijdens de twee gehoren bij het CGVS bleek overigens dat u wel degelijk in staat was om op een zeer omstandige en gedetailleerde wijze uw relaas te brengen. Op geen enkel moment bleek tijdens de gehoren dat uw psychologische toestand u zou hebben verhinderd om uw verhaal te kunnen vertellen. U kunt dan ook niet aannemelijk maken dat de vastgestelde tegenstrijdigheden en inconsistenties, die betrekking hebben op sleutelgebeurtenissen in uw relaas, te wijten zouden zijn aan uw medisch-psychologische toestand.

De elementen aangebracht in het medisch dossier zijn evenmin van die aard dat zij een causaal verband kunnen leggen tussen de omstandigheden waarin u uw verwondingen zou hebben opgelopen en uw relaas. Alhoewel er in dit attest gesuggereerd wordt dat uw psychologische toestand en littekens in verband zouden kunnen staan met de door u in uw asielrelaas aangehaalde gebeurtenissen, kan dit niet met zekerheid worden vastgesteld. Hoewel een arts vermoedens kan hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen afgaand op de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en afgaand op zijn eigen bevindingen omtrent de ernst en de plaats van de verwondingen, kan hij echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin deze verwondingen werden opgelopen. Dit attest vormt aldus geen bewijs dat uw littekens en psychische

moeilijkheden een rechtstreeks gevolg zouden zijn van uw beweerde vervolgingsfeiten. Volledigheidshalve dient te worden benadrukt dat het gegeven dat een persoon littekens of psychische problemen heeft die voortvloeien uit een traumatische gebeurtenis niet automatisch leidt tot het besluit dat deze asielzoeker in zijn land van herkomst onderworpen werd aan handelingen die aanleiding dienen te geven tot het toekennen van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus. Het is immers aan de asielzoeker om een zicht te geven op de omstandigheden die hebben geleid tot deze verwondingen of dit trauma. Er dient echter te worden opgemerkt dat u de omstandigheden waarin u deze littekens hebt opgelopen niet aannemelijk hebt gemaakt.

Voor de beoordeling van het gebrek aan medische zorg en van de medisch-psychologische elementen dienen jullie zich te richten tot de hiervoor geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Ter volledigheid van de beslissing dient gesteld te worden dat uw zus L. B. K. (...) (CGVS (...), O.V. (...)) een asielaanvraag indiende op 1 december 2008 en door het CGVS erkend werd als vluchteling op 15 maart 2010. Er dient opgemerkt te worden dat iedere asielaanvraag individueel wordt beoordeeld. Bij de beoordeling van de asielaanvraag van uw zus werd rekening gehouden met haar persoonlijk relaas en de toenmalige Ingoesjetische context. Bovendien dient opgemerkt te worden dat u zelf niet op de hoogte bent van de problemen die aan de basis van haar erkenning als vluchteling lagen (CGVS I p. 6). U zou zelf evenmin problemen hebben gekend omwille van de problemen van uw zus (CGVS I p. 6).

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de gewapende strijd tussen de Ingoesjetische autoriteiten en de rebellen, die zich verenigden binnen het Emiraat van de Kaukasus, actueel grotendeels is uitgedoofd. Het beperkt aantal overblijvende strijders lieerde zich aan IS, dat zich zo ter plaatse tracht te ontwikkelen. Slechts een zeer beperkt aantal gewelddadige incidenten zou sinds september 2015 eventueel aan gewapende groepen kunnen worden toegeschreven. De autoriteiten in Ingoesjetië trachten uitingen van gewapend verzet te voorkomen door middel van gerichte zoekacties en arrestaties, waarbij het soms tot een gewapend treffen komt met de verdachten. De meeste acties zijn gericht op welbepaalde doelwitten en ingegeven door specifieke motieven, terwijl uit wat voorafgaat genoegzaam blijkt dat u géén concrete elementen hebt doen gelden die er op wijzen dat u in dit verband zou worden geviséerd in Ingoesjetië. Op grond van wat voorafgaat, kan dan ook worden besloten dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Er valt immers slechts een beperkt aantal slachtoffers die als burgers zouden kunnen worden gekwalificeerd door willekeurig geweld, doordat de meeste acties gericht zijn of doordat het aantal grootschalige acties waarbij burgerslachtoffers vallen, duidelijk gelimiteerd is. De commissaris-generaal beschikt terzake over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er géén zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat er in Ingoesjetië actueel sprake is van een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat het leven of persoon van de daar aanwezige burgerbevolking ernstig worden bedreigd als gevolg van een gewapend conflict. Thans bestaat er voor burgers in Ingoesjetië bijgevolg géén reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, onder c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel stelt verzoekende partij dat zij haar eerdere verklaringen wilt rechtzetten, zowel haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken als haar verklaringen tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal.

2.2.1. De Raad wijst er vooreerst op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het

verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2.1. Verzoekende partij stelt dat zij uit vrees om teruggestuurd te worden naar Ingoesjetjië/ de Russische Federatie noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken noch op het Commissariaat-generaal heeft aangegeven dat de vechtpartij die uiteindelijk zou leiden tot het overlijden van A. K. ging tussen haarzelf en A. K. en dat de bloedwraak werd uitgesproken tegen verzoekende partij zelf (en niet haar broer).

Vervolgens geeft verzoekende partij een uiteenzetting van de nieuw voorgehouden feiten: *“De verzoekende partij reed samen met zijn vriend U. (...) en een vriendin T. (...) op de snelweg van Bakisnki toen hij geen benzine meer had dat meneer waardoor zijn wagen stil kwam te staan vlakbij een tankstation.*

De vriend van de verzoekende partij, U. (...), is uit de wagen gestapt om naar de personen de wagen toe te lopen, er was een wagen achter de wagen van verzoekende partij gestopt, om hulp te vragen voor het takelen van de wagen van de verzoekende partij tot de vlakbij gelegen tankstation.

De heer A. K. (...) stapte uit de wagen, gestopt achter de wagen van de verzoekende partij en liep naar meneer U. (...) toe.

Meneer U. (...) vroeg aan A. K. (...) of de laatste een span band had, zodoende de auto van de verzoekende partij tot de dichtbij gelegen tankstation te “takelen”.

De heer A. K. (...) antwoordde, dat hij geen span band had en nam een kleine voorwerp uit zijn auto, zodoende de heer U. (...) belachelijk te maken.

Dientengevolge ontstond er ruzie tussen meneer U. (...) en A. K. (...), waarbij de twee tegen elkaar aan het roepen waren.

Hierdoor kwam de verzoekende partij uit zijn auto en liep naar A. K. (...) toe, zodoende de laatste te kalmeren.

A. K. (...) schold U. (...) uit, waarop de laatste, A. K. (...) in het gezicht sloeg en A. K. (...) op de grond viel.

Er brak een vechtpartij uit tussen de twee mannen, waarop B. S. (...), een vriend A. K. (...), U. (...) sloeg en de laatste op de grond viel.

Hierop kwam de verzoekende partij tussen en de sloeg A. K. (...) in het gezicht, waarop de laatste op de grond viel, niet meer recht kon staan en op de grond bleef zitten.

A. K. (...) deed zijn handen op zijn hoofd en begon wanhopig en onduidelijk te praten, meer als een dronken persoon, dat hij in elkaar was geslagen.

De vriend van A. K. (...), B. (...), zei tegen A. K. (...), dat niemand hem in elkaar had geslagen, maar dat hij met de verzoekende partij één op één had gevochten.

Na de vechtpartij heeft A. K. (...) nog een groep vrienden gebeld om hem te komen helpen. Dientengevolge vochten de verzoekende partij en A. K. (...) nogmaals tegen elkaar, waarna beide groepen uit elkaar zijn gegaan.

A. K. (...) is met een gebroken neus naar het ziekenhuis gegaan en heeft aan de ziekenhuispersoneel verklaard, dat hij gevallen was.

Dezelfde dag werd A. K. (...) uit het ziekenhuis ontslagen.

In de nacht van 31 maart 2017 op 1 april 2017 heeft Z. K. (...), de broer van A. K. (...) de verzoekende partij gebeld en in het dorp Altiev met elkaar afgesproken om te praten, vlakbij het huis van A. K. (...). Z. K. (...) is niet alleen gekomen, maar met tientallen vrienden in verschillende auto's, die meneer probeerden aan te rijden.

De verzoekende partij heeft zijn broer M. (...) en zijn vriend D. (...) gebeld, om hem te komen helpen. De laatste twee zijn ter plekke gekomen en hebben de verzoekende partij geholpen te vertrekken uit het dorp Altiev.

Voordat de verzoekende partij, zijn broer M. (...) en zijn vriend D. (...) zijn vertrokken, heeft Z. K. (...) vergiffenis gevraagd aan de verzoekende partij en gevraagd om de hele situatie te vergeten en achter zich te laten waarna Z.K. (...) en de verzoekende partij de hand hebben geschud.

In de nacht van 31 maart 2017 op 1 april 2017 werd A. K. (...) blijkbaar wakker, omdat hij zich slecht voelde. A. K. (...) werd door zijn familieleden opnieuw naar het ziekenhuis gebracht en werd opgenomen.

De broer van A. K. (...), Z. K. (...), heeft de verzoekende partij gebeld om te zeggen, dat de verzoekende partij niet vergeven was.

De buurman en een verre familielid van de verzoekende partij, Az. K.' (...) , die getrouwd is met een verre familielid van de familie K. (...), M. S. (...), is naar M'. K. (...) gegaan om met hem te overleggen om de ruzie tussen de verzoekende partij en de familie K. (...) op te lossen.

Na het gesprek tussen Az. K.' (...) en M'. K. (...), heeft Az. K.' (...) aan de verzoekende partij laten weten, dat hij vergeven was door M'. K. (...), maar dat de verzoekende partij in de toekomst moest doen alsof de verzoekende partij en de familie K. (...) elkaar niet kenden.

Az. K.' (...) heeft de verzoekende partij eveneens laten weten, dat A. K. (...) in het ziekenhuis lag, omdat hij niet op zijn benen kon staan en dat de verzoekende partij best naar het ziekenhuis moest gaan en geld moest geven aan de familie van A. K. (...), dit voor de medische kosten van de laatste.

De verzoekende partij is samen met Az. K.' (...) naar het ziekenhuis gegaan, waar A. K. (...) lag en de verzoekende partij heeft A. K. (...) eveneens nog levend gezien. De verzoekende partij heeft 500 Roebels aan de familie van A. K. (...) gegeven en eveneens beloofd om de voor de toekomstige medische kosten te betalen.

Op 1erst april 2017 is A. K. (...) als gevolg van een gespatte ader en een hersenbloeding in het ziekenhuis overleden.

Op 2 april 2017 werd door de familie van A. K. (...) bloedwraak uitgeroepen tegen de verzoekende partij. De verzoekende partij heeft dit van zijn buurvrouw en verre familielid van de familie K. (...), M. S. (...), vernomen.

Op de nacht van 2 april op 3 april 2017 rond 3 u s 'nachts zijn de oudere mannen van de familie van de verzoekende partij, M. P. (...), I. M. (...) en Ma. (...), zijn naar de familie van A. K. (...) gegaan om ze te condoleren en de bloedwraak proberen te laten vallen.

Helaas zijn deze ouderen niet binnengelaten door de familie van A. K. (...) en dientengevolge was de bloedwraak niet opgelost.

De verzoekende partij is niet meegegaan, maar bleef thuis.

Het huis van de verzoekende partij werd beveiligd door een veertigtal mannelijke familieleden, uit angst voor een aanval door de familieleden van A. K. (...), die bloedwraak hadden uitgeroepen tegen de verzoekende partij.

Bij terugkeer hebben M. P. (...), I. M. (...) en Ma. (...) tegen de verzoekende partij gezegd, dat de familie van A. K. (...) tijd nodig had om de dood van de laatste te verwerken en dat het best was om nog wat te wachten.

Op 2 april 2017 rond 10 uur zijn M. P. (...), I. M. (...) en Ma. (...) opnieuw naar de familie van A. K. (...) gegaan, zodoende de bloedwraak tegen de verzoekende partij proberen op te lossen.

De familieleden van A. K. (...) hebben tegen M. P. (...), I. M. (...) en Ma. (...) gezegd, dat de verzoekende partij niet overgegeven werd voor de dood van A. K. (...) en dat de bloedwraak werd gehandhaafd, waarbij de familie van A. K. (...) twee tot drie familieleden van de verzoekende partij zouden doden, om de dood van A. K. (...) te wreken.

Op 3 april 2017 was de verzoekende partij naar de tuin van de winkel van zijn familie gegaan om te roken, toen hij door de broer van A. K. (...), Z. K. (...) en meerdere onbekende mannen met gummistokken in elkaar werd geslagen.

De familieleden van de verzoekende partij schoten de laatste ter hulp.

De verzoekende partij werd bewusteloos naar het ziekenhuis gebracht, waar hij 7 dagen, van april 2017 tot 10 april 2017 werd gehospitaliseerd.

Op 10 april 2017 werd de verzoekende partij ontslagen uit het ziekenhuis en hij werd door mannelijke familieleden, van zijn moederskant, met 8 auto's opgehaald om naar huis gebracht te worden, aangezien het huis van de verzoekende partij omsingeld was door de familieleden van A. K. (...), die de verzoekende partij wilden vermoorden.

De ouders van de verzoekende partij vroegen de laatste om uit Ingoesjetië te vluchten, omdat de situatie als gevolg van de dood van A. K. (...) gevaarlijk en onleefbaar was voor familie van de verzoekende partij.

10.

Op 12 april 2017 in de avond heeft de verzoekende partij zich in de kofferbak van zijn neef, M'. K'. (...) verstopt, zodoende uit zijn huis en uit Ingousjetië te vluchten.

De twee zijn via Karabulak naar Jeirah gereden, waar M'. K'. (...) is uitgestapt en de verzoekende partij is doorgereden naar Georgië, omdat de vader van de verzoekende partij dacht, dat de laatste veilig zou zijn in Georgië.

In Tbilisi wachtte een vriend van de ouders van de verzoekende partij, G. (...), de verzoekende partij op en bracht de laatste naar een hotel, waar de verzoekende partij 10 dagen is gebleven.

De verzoekende partij kon de stress, de eenzaamheid en zijn angstige toestand niet meer aan en is op 22 april 2017 teruggekeerd naar zijn ouders.

Zodra de verzoekende partij in de ochtend van 22 april 2017 aankwam bij zijn huis, werd door 6 politieagenten aangehouden, kreeg een zwarte masker op zijn hoofd en met een auto (Ouazik) meegenomen naar de bureaus van de GOVD van Nazran.

De verzoekende partij werd door familieleden van A. K. (...), die bij de politie werken, op een illegale wijze aangehouden.

De verzoekende partij vroeg meerdere malen op welke basis hij werd aangehouden, maar kreeg geen antwoord.

Tijdens de aanhouding werd de verzoekende partij aan een stoel vastgebonden, zijn blote voeten werden in een emmer met water geplaatst en hij werd met elektriciteit gefolterd.

Wanneer de verzoekende partij zijn bewustzijn verloor, werd water op hem gegoten.

Tijdens de foltering schreeuwden mannelijke stemmen, dat dit een "terugbetaling" was voor A. K. (...).

In de avond, toen het reeds donker was, werd de verzoekende partij vrijgelaten en moest te voet naar huis lopen.

De verzoekende partij werd beschoten vanuit een auto, toen hij langs de treinstation liep. De verzoekende partij werd twee keer in zijn been geraakt en één keer in zijn borst.

Bloedend is de verzoekende partij tot zijn huis geraakt.

De familieleden van de verzoekende partij hebben een dokter laten komen, die de kogels uit het lichaam van de verzoekende partij heeft gehaald.

De verzoekende partij is twee dagen in zijn familiale huis in bed gebleven, waarna hij door zijn tante L. (...) naar haar huis in Jeirah werd gebracht, waar de verzoekende partij nog 20 dagen in bed heeft gelegen.

Eind mei 2017 heeft de tante van de verzoekende partij, L. (...), samen met haar twee zonen, verzoekende partij met de auto naar Wit Rusland gebracht.

De verzoekende partij is ongeveer één week in Wit Rusland gebleven, waarna hij in Polen asielaanvraag heeft ingediend.

Van Polen is meneer naar België op een illegale wijze gekomen.

Op 10 augustus 2017 diende de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten."

Ter staving van haar thans voorgehouden relaas voegt zij als bijlage bij haar verzoekschrift drie documenten: "3) Kopie van het attest opgesteld door het republikeinse ziekenhuis van Nazran + beëdigde vertaling in het Nederlands 4) Kopie van het attest opgesteld door het republikeins ziekenhuis van Nazran op 11 april 2017 + beëdigde vertaling in het Nederlands 5) Kopie van het attest opgesteld door het secretariaat van de Vredecommissie + beëdigde vertaling in het Nederlands".

2.2.2.2. De Raad duidt er vooreerst op dat bovenstaande verklaringen van verzoekende partij een bevestiging vormen van de motivering in de bestreden beslissing dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door verzoekende partij (initieel) voorgehouden relaas. Immers, blijkt uit de huidige feiten uiteenzetting niet alleen dat verzoekende partij heeft achtergehouden dat zijzelf, en niet haar broer, in een gevecht verzeild was geraakt met A. K., dat uiteindelijk diens dood tot gevolg had, doch tevens dat (i) de omstandigheden van dit gevecht geheel anders blijken nu zij in haar eerste versie stelde dat het gevecht op de markt plaatsvond en in haar huidige versie aangeeft dat het plaatsvond langs de weg toen verzoekende partij en haar vrienden autopech hadden en om de hulp verzochten van A. K. en zijn vrienden; (ii) na het uitroepen van de bloedwraak volgens haar huidige versie noch verzoekende partij noch haar familie Nazran ontvluchtten terwijl volgens haar eerste versie haar familieleden naar Moskou vluchtten terwijl verzoekende partij naar haar tante ging voor haar paspoort; (iii) volgens haar huidige versie verzoekende partij gewoon in Nazran bleef en in elkaar werd geslagen toen zij in de tuin van de winkel ging roken en niet zoals in haar eerste versie in elkaar werd geslagen nadat zij van haar tante terugkeerde naar Nazran om de winkel af te sluiten.

Verder is de Raad van oordeel dat de algemene geloofwaardigheid van verzoekende partij totaal ondergraven wordt door de vaststelling dat zij, zo blijkt uit haar huidige verklaringen in haar verzoekschrift, blijkbaar een geheel verzonnen asielaanvraag heeft opgehangen bij de Dienst

Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal. De door verzoekende partij aangevoerde verschoningsgrond, met name dat zij de waarheid niet heeft verteld uit vrees om teruggestuurd te worden naar Ingoesjetië/de Russische Federatie, kan geenszins verklaren dat verzoekende partij zowel bij de Dienst Vreemdelingenzaken als tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal bleef bij haar bedrieglijke verklaringen. Immers mag van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn verzoek om internationale bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de autoriteiten van het onthaalland vraagt, mag immers worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. De kandidaat-vluchteling dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvS 13 oktober 2005, nr. X). Daarenboven werd verzoekende partij bij de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk op het volgende gewezen: *“U moet steeds de waarheid vertellen. Valse of onjuiste verklaringen kunnen tot gevolg hebben dat uw asielaanvraag wordt verworpen. Geloof niet diegenen die u aanraden om feiten toe te voegen, uit te vinden of anders voor te stellen. U moet zo mogelijk documenten voorleggen die uw identiteit, herkomst, reisweg en de door u aangehaalde feiten aantonen. U moet alle stukken die u in uw bezit hebt voorleggen. U mag geen documenten achterhouden. U moet zo mogelijk de originele documenten voorleggen. U moet al het mogelijke doen om stukken te bekommen”* (administratief dossier, stuk 10, vragenlijst CGVS, voorafgaand advies). Dat verzoekende partij pas na geconfronteerd te worden met een weigeringsbeslissing beslist de werkelijke gebeurtenissen die zouden hebben geleid tot haar vertrek uit haar land van herkomst kenbaar te maken, ondergraaft reeds op ernstige wijze de geloofwaardigheid van deze thans voorgehouden asielmotieven.

Daarenboven wijst de Raad erop dat ook wat betreft deze thans voorgehouden asielmotieven verschillende onaannemelijkheden kunnen worden vastgesteld waardoor de geloofwaardigheid ervan verder ondermijnd wordt.

Vooreerst geldt ook voor wat betreft de huidige versie van haar asielrelaas onverkort dat het geheel onaannemelijk is dat verzoekende partij, na eerst Nazran te zijn ontvlucht, op 22 april 2017 nog terugkeerde naar Nazran. Verzoekende partij geeft in haar verzoekschrift aan dat zij de stress, de eenzaamheid en haar angstige toestand niet meer aankon, doch is de Raad van oordeel dat het totaal geen steek houdt dat verzoekende partij in de door haar omschreven omstandigheden waarbij zij vreest voor haar leven beslist om terug te keren naar Nazran waar haar vervolgers haar gemakkelijk kunnen vinden nu zij weten waar zij woont. Dergelijk gedrag staat haaks op een vrees voor vervolging.

Daarnaast is de Raad van oordeel dat het gezien de gegeven context geheel ongeloofwaardig is dat verzoekende partij op een moment dat een bloedwraak tegen haar werd uitgeroepen, waarbij bovendien haar familie de situatie blijkbaar dermate ernstig achtte dat ze het nodig vonden om het huis van verzoekende partij te beveiligen met een veertigtal familieleden, de woning zou verlaten om in de tuin te gaan roken, en dit blijkbaar zonder enige beveiligingsmaatregelen nu de K. clan haar hier in elkaar kon slaan.

Ook aan het thans voorgehouden asielrelaas kan derhalve geen enkel geloof worden gehecht.

De door verzoekende partij bijgebrachte documenten volstaan allerminst om de door verzoekende partij voorgehouden problemen aan te tonen.

Wat betreft de *“Kopie van het attest opgesteld door het secretariaat van de Vredecommissie”* (bijlage 5 van het verzoekschrift), stelt de Raad vast dat dit document niet gesteld is in de taal van de rechtspleging, en, in tegenstelling tot wat verzoekende partij aangeeft in de door haar bijgevoegde inventaris, niet vergezeld is van een vertaling. Met toepassing van artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 neemt de Raad bij gebreke aan een vertaling naar de taal van de rechtspleging toe dit documenten niet in overweging.

Wat betreft de bijgebrachte attesten van het ziekenhuis van Nazran (bijlagen 3 en 4 van het verzoekschrift), duidt de Raad er vooreerst op dat uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat het mogelijk is om in de Noord-Kaukasus en elders in de Russische Federatie valse documenten tegen betaling te bemachtigen (administratief dossier, stuk 13, map landeninformatie, deel 2), wat de bewijswaarde van deze documenten reeds relativeert. Bovendien stelt de Raad vast dat verzoekende partij zich beperkt tot het bijbrengen van loutere kopieën van de attesten. De Raad wijst erop dat aan fotokopieën geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend gelet op het feit dat deze gemakkelijk door knip- en plakwerk nagemaakt en vervalst kunnen worden (RvS 25 juni 2004, nr. X; RvS 24 maart 2005, nr. X). Daarnaast merkt de Raad nog op dat verzoekende partij reeds ter staving van haar vorige

versie van haar relaas, waar zij eveneens voorhiel gedurende een week te zijn opgenomen in het ziekenhuis van Nazran nadat zij aan de winkel op 3 april 2017 in elkaar werd geslagen, verschillende attesten van dit ziekenhuis bijbracht ter staving van haar verblijf aldaar (administratief dossier, stuk 4, map documenten, doc. 4). Het valt de Raad echter op dat de eerder door verzoekende partij bijgebrachte attesten, die betrekking hebben op dezelfde ziekenhuisopname van 3 april 2017 tot 10 april 2017, gewag maken van andere verwondingen dan de thans bijgebrachte attesten. Meer bepaald wordt in de eerder bijgebrachte attesten gewag gemaakt van een gebroken neus, terwijl dit nergens blijkt uit de thans bijgebrachte attesten. In de thans bijgebrachte attesten wordt dan weer concreet gewag gemaakt van een verrekking van het kniegewricht en de voet en tevens van een breuk van het linker sleutelbeen, terwijl in de eerdere attesten slechts melding wordt gemaakt van “wonden” in het algemeen, op het gezicht, de nek en de schouders. De bewijswaarde van de door verzoekende partij bijgebrachte attesten van het ziekenhuis van Nazran wordt hierdoor finaal onderuitgehaald.

2.2.3. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.4. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing motiveert verwerende partij desbetreffend als volgt: *“Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de gewapende strijd tussen de Ingoesjetische autoriteiten en de rebellen, die zich verenigden binnen het Emiraat van de Kaukasus, actueel grotendeels is uitgedoofd. Het beperkt aantal overblijvende strijders lieerde zich aan IS, dat zich zo ter plaatse tracht te ontwikkelen. Slechts een zeer beperkt aantal gewelddadige incidenten zou sinds september 2015 eventueel aan gewapende groepen kunnen worden toegeschreven. De autoriteiten in Ingoesjetië trachten uitingen van gewapend verzet te voorkomen door middel van gerichte zoekacties en arrestaties, waarbij het soms tot een gewapend treffen komt met de verdachten. De meeste acties zijn gericht op welbepaalde doelwitten en ingegeven door specifieke motieven, terwijl uit wat voorafgaat genoegzaam blijkt dat u géén concrete elementen hebt doen gelden die er op wijzen dat u in dit verband zou worden geviséerd in Ingoesjetië. Op grond van wat voorafgaat, kan dan ook worden besloten dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Er valt immers slechts een beperkt aantal slachtoffers die als burgers zouden kunnen worden gekwalificeerd door willekeurig geweld, doordat de meeste acties gericht zijn of doordat het aantal grootschalige acties waarbij burgerslachtoffers vallen, duidelijk gelimiteerd is. De commissaris-generaal beschikt terzake over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er géén zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat er in Ingoesjetië actueel sprake is van een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat het leven of persoon van de daar aanwezige burgerbevolking ernstig worden bedreigd als gevolg van een gewapend conflict. Thans bestaat er voor burgers in Ingoesjetië bijgevolg géén reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, onder c) van de Vreemdelingenwet.”*

Door verzoekende partij worden geen concrete elementen bijgebracht die voormelde vaststelling in een ander daglicht stellen.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.5. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Verzoekende partij toont evenmin haar

thans voorgehouden asielrelaas aan. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig september tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT